

Presentació

Marta FONOLLEDA i RIBERAYGUA

Benvinguts a la 28a Diada andorrana a l'UCE, un punt de trobada per parlar i dialogar al voltant d'Andorra.

El tema escollit aquest any és *Andorra i els petits estats d'Europa*. No és la primera vegada que us convidem a pensar i repensar Andorra des de les seves relacions com a país: el 1996, la diada tractava d'Andorra en el món; el 2001, d'Andorra i la integració a la UE; el 2003, d'Andorra i els seus veïns del sud; i el 2005, d'Andorra i els seus veïns del nord. Enguany us convidem a reflexionar sobre les relacions que tenim o que podríem tenir amb aquells països amb els quals compartim, almenys, una cosa essencial: les dimensions. Som: països petits en un context global, minories en una dinàmica de majories, pesos lleugers en un joc d'estructures pesades, singularitats en un univers de generalitzacions, milers davant de milions.

Això de ser petit o gran... és una qüestió d'escala, i per tant, de criteris. Quan es parla de petit estat s'acostuma a fer referència a estats independents que tenen poca població o poca superfície, o ambdues coses alhora. Però els límits no estan gaire clars i varien segons la font, tal com veurem en les ponències d'avui. Nosaltres hi hem volgut incloure tots els petits i microestats d'Europa (Mònaco, el Vaticà, San Marino, Malta, Liechtenstein, Islàndia, Xipre i Luxemburg) i altres països com Suïssa o Eslovènia, que, si bé no es consideren rigorosament petits estats, és cert que tampoc no són grans i tenen aspectes comuns amb Andorra (com ara l'estructura econòmica, la gestió dels recursos naturals, la geografia muntanyenca...).

Creiem que fer bullir l'olla sobre les relacions amb els petits estats d'Europa ens pot ajudar a pensar i repensar temes de molta actualitat, com ara l'acord d'associació amb la UE, la projecció turística, l'espai europeu d'educació superior, entre molts d'altres. Per què? Se m'acuden tres raons: la primera, perquè compartim reptes. Segurament en aquest escenari europeu on es mouen gegants, nosaltres, els petits, tenim problemes, pors o deficiències semblants (penso, per exemple, en temes lligats a la identitat, la representativitat, la dependència en recursos, etc). La segona, perquè també compartim oportunitats.

Segurament, si sabem aprofitar la nostra singularitat, podem ser més resilients, trobar noves alternatives o noves vies de solucions (penso, per exemple, en la proximitat, l'agilitat dels processos, etc., però segur que les ponències d'avui ens en donaran més pistes). I la tercera, perquè podem construir xarxes. D'alguna manera, ens mou la hipòtesi que construir o enfortir aquestes relacions entre petits estats ajuda a sumar o a multiplicar per construir una gran xarxa de petites singularitats.

Com sabeu, en la Diada Andorrana ens agrada agafar un tema ampli i abordar-lo d'una forma polièdrica i calidoscòpica, que ens ajudi a anar teixint reflexions plurals i riques.

Polièdric/a 2 Dit d'un sòlid o angle que té diferents cares.

Calidoscopi 2 fig. Successió de coses vàries i multicolors, d'impressions o de sensacions que canvien ràpidament.

És per això que avui hem convidat un gran ventall d'experts: autoritats públiques i representants institucionals, com ara ministres i ambaixadors; investigadors, estudiosos, empresaris i tècnics. Cadascú ens oferirà una petita conferència de 15 minuts sobre un tema concret de la relació entre petits estats. Parlarem del fet de ser petit, de les particularitats, reptes o oportunitats, i de la capacitat d'adaptar-se i conviure en un entorn global. De singularitats relacionades amb la gestió d'aspectes concrets com el comerç electrònic, la meteorologia, les polítiques de salut o el tractament de les dades estadístiques. D'esdeveniments com els Jocs Olímpics dels Petits Estats d'Europa o d'institucions com la Creu Roja o altres organitzacions internacionals, entre d'altres.

Així doncs, un any més us convidem a endinsar-nos en aquest conglomerat de singularitats tenint en compte dos eixos: consonàncies - dissonàncies, i local - global

Agraïm als ponents que s'hagin preparat un tema per poder-lo compartir amb tots nosaltres i també a aquells que no poden ser-hi presencialment però que ens han fet arribar el text. A les persones que ens acompanyen, a qui convidem a participar en el debat per tal que sigui una diada constructiva i de diàleg. I al patrocini del ministeri de Cultura i de FEDA Cultura.

Marta Fonolleda i Riberaigua,
vicerectora per les relacions de l'UCE amb Andorra